

Modlitba - Žalm 36

6 Ó Hospodine, po nebesia siaha Tvoja milosť, až po oblaky Tvoja vernosť.

7 Tvoja spravodlivosť je ako Božie vrchy, Tvoje súdy sú ako oceán,
ľuďom i zvieratám pomáhaš, Hospodine!

10 Lebo u Teba je prameň života a v Tvojom svetle svetlo vidíme.

11 Zachovaj svoju priazeň tým, čo Ťa poznajú, a svoju spravodlivosť ľuďom úprimného srdca.

Text: 2. Tim. 4 : 5 – 8

5 Ty však buď vo všetkom striezlivý, znášaj protivenstvá, plň povolanie evanjelistu, konaj si službu.6 Lebo ja už mám byť obetovaný a nastal mi čas odchodu!7 Dobrý boj som dobojoval, beh dokonal, vieru zachoval.8 Už mi je pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, ten spravodlivý sudca, a to nielen mne, ale aj všetkým, ktorí milovali Jeho zjavenie.

Tento text nás povzbudzuje k vernosti a tak po príklade mnohých verných kresťanov budme verný až smrti.

1. Pán má moc zachovať nás vernými až do konca.
2. K tomu nám dáva svoju milosť, ktorá formuje náš život.

1.

V túto nedeľu opäť chceme prosiť o Božiu milosť, lebo bez nej nemôžeme zostať verní do konca života a ani nemôžeme obdržať večné dedičstvo a získať víťazný veniec spravodlivosti.

To, že k tejto vernosti je potrebná Božia milosť naznačuje aj text piesne, ktorý zložila Mária Royová: „Smieť žiť pre Krista, / kým trvá deň, / no, i keď žiaľny zapadol tieň,

:/: vždy smieť Mu slúžiť a neochabnúť, / tú milosť verným Boh dáva len.:/:

(Pieseň ES 475, 3)

Slovo „smieť“ v tejto piesni naznačuje, že to nie je automatické vydržať a byť verný až do konca života. Zostať verný je prejavom Božej milosti.

Žiaľ môžeme vidieť, že mnohí kresťania aj dali sľub vernosti Pánovi, ale tento sľub nedodrжали.

Bolo to z rôznych príčin. Buď podľahli pokušeniu a nevážili si milosť a lásku, ktorú dostali od Pána Boha. Alebo vo svojich pochybnostiach vo viere hľadali pomoc všade inde, len nie u Pána Boha.

Aj Ján Krstiteľ mal ku koncu svojho života pochybnosti ohľadom viery v Ježiša Krista. Vnímame tieto pochybnosti v jeho otázke, ktorú sa spýtal z väzenia prostredníctvom poslov Pána Ježiša Krista: „Ty si Ten, čo má prísť, a či iného čakať?“ (L 7 : 19) Pán mu pomohol v týchto pochybnostiach, aby mohol zostať až konca verný touto odpoveďou:

„Chodte a oznámte Jánovi, čo ste videli a počuli: slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú, chudobným sa evanjelium zvestuje, a blahoslavený, kto by sa nepohoršil na mne.“ (L 7 : 22 – 23)

Možno aj my máme pochybnosti. A Pán nám pomáha prekonať tieto pochybnosti, ukazuje na smutných, ktorí sú potešení, na tých, ktorí uprostred nepokoja života sú naplnení pokojom z hora, poukazuje na tých, ktorí sú naplnení radosťou.

Chce, aby sme sa nestavali do pozície nad Neho, ale vážili si Jeho milosť. Tí, ktorí si vážia Božiu milosť, dávajú si pozor na vzťah s Pánom Bohom a strážia si to ako vzácnu perlu. Milujú to, čo im Pán Boh dáva – milujú Božie zjavenie ako hovorí apoštol Pavol v kázňovom texte.

K takým kresťanom patrila tiež Kristína Royova - sestra Márie Royovej. Ohľadom vernosti voči Pánovi dala takéto vyznanie: „A keby sa mňa dakto spýtal, či by so hľadiac naspäť ešte raz chcela žiť pre Krista ten život už prežitý, s plným presvedčením by som vyznala, že áno. A že keby som ho mohla žiť druhý raz, usilovala by som žiť ho vernejšie, čistejšie.“

Aj dnes chceme s pisateľom Júdovho listu vzdávať vďaku: „**Tomu, ktorý vás môže zachrániť od pádu a nepoškvrnených postaviť s plesaním pred svoju slávu.**“ List Júdov 24 – 25

2.

Milosť a láska, ktorú sme prijali od Pána Boha, formujú náš život. Ako koryto rieky usmerňuje tok vody, tak nás formuje Božia milosť.

A ako voda, ktorá je usmerňovaná, prináša úžitok krajine, tak kresťan, ktorý sa dá formovať Božou milosťou, prináša požehnanie celému okoliu.

Voda, ktorá je usmerňovaná korytom rieky prináša úžitok, ale voda, ktorá nie je usmerňovaná korytom pri záplavách prináša skazu. Takým je aj kresťan, ktorý na ľudí nehľadí.

Prijať toto usmerňovanie a formovanie od Pána Boha znamená vždy zápas a boj. Ale o aký zápas a boj sa tu jedná?

Je to zápas a boj s hriešnymi žiadosťami. K tomu potrebujeme tiež Božiu pomoc, aby sme nepodľahli zvodom hriešneho sveta a diabla. Nemá to by len, keď sa nám chce zápasiť, ale až do konca.

Aj naše vierovyznanie nás upozorňuje na to, aby sme prosili pomoc v týchto zápasoch od Pána: „Lebo bez viery a bez Krista je ľudská prirodzenosť a ľudské chcenie prislabé konať dobré skutky, milovať bližneho, Boha vzývať, v utrpení mať trpezlivosť, spĺňať zverené poslanie, byť poslušný, vyhýbať sa nemravnosti atď. Také naozaj dobré skutky sa nemôžu vykonať bez Kristovej pomoci, ako On sám hovorí v Jánovom evanjeliu 15,5: „Bezo mňa nič nemôžete činiť.“ (Augsburské vyznanie, 20.článok)

Na neho má byť sústredná všetka tá sláva. Lebo bez neho celá tá námaha, nemusí priniesť úžitok. A dopadneme ako tí ľudia, o ktorých svätý Pavol povedal:

2 Lebo vydávam im svedectvo, že horlia za Boha, ale nie podľa správneho poznania;

3 keďže nepoznajú spravodlivosť Božiu a snažia sa uplatňovať svoju, nepoddali sa spravodlivosti Božej.

4 Koniec zákona je totiž Kristus, aby sa spravodlivosti dostalo každému veriacemu. (Rímskym 10. kapitola)

To slovo „koniec“ sa dá preložiť aj ako zmysel. Teda zmysel Božieho zákona – všetko, čo človek má konať, je Kristus. On je alfa a omega, počiatok aj koniec.

Pán nás formuje a usmerňuje aj vtedy, keď znášame protivenstvá v službe pre Neho a verne konáme službu, ku ktorej nás Pán povolal.

Ale toto všetko formovanie je pre kresťana šťastím, ako o tom hovoril verný svedok Ježiša Krista Dietrich Bonhoeffer: „Kresťanstvo bez učeníctva, je vždy kresťanstvom bez Krista. Šťastní sú tí, ktorí vedia, že učeníctvo jednoducho znamená život, ktorý vyviera z milosti, a že milosť jednoducho znamená učeníctvo. Šťastní sú tí, ktorí sa stali kresťanmi v tomto slova zmysle. Pri nich sa slovo o milosti stalo prameňom milosrdenstva.“

Záver:

Adventné obdobie je obdobím, kedy si pripomíname príchod Pána Ježiša Krista. Myslíme na Jeho druhý príchod moci a sláve.

Túžime, aby nás našiel verných a pripravených. K tomu, aby sme až dokonca zostali verní, nás povzbudzuje veľké množstvo kresťanov, ktorí žili pred nami.

Aj my môžeme zostať verní, ak stále budeme prosiť o Božiu pomoc a dáme si formovať náš život Pánom Bohom.

Modlitba:

Pane, ďakujeme za vieru, ktorý si nám dal. Uvedomujeme si, aká veľká vzácnosť to je. Daj, aby sme ju zachovali až do konca.

Daj nám poznať, akým spôsobom a prostriedkami formuješ nás a náš život. Chceme Ti za všetko toto vzdávať vďaku.

Daj, aby sme sa nepovyšovali nad druhých ľudí, aby sme potom neboli zahanbení aj tými, nad ktorých sme sa povyšovali a o ktorých sme mali nízku mienku.

Veď nás svojím Duchom svätým, aby sme sa dokázali v našich rozhodnutiach počas budúceho týždňa dobre rozhodnúť. Pre blaho druhých ľudí aj naše, ale hlavne podľa Tvojej vôle.

Prosíme aj za tých, ktorí v tomto čase vysielajú svoje prosby k Tebe!